

Оранжерия с розови домати.

Семейство бере с внимание – бавно, ритуално.

Близък кадър на домати, мокри от роса, улавящи първата светлина.

СТОРИБОРД

VO: Не. Не можеш да го сбъркаш. Коренът.

Мъж спира пред щанда със зеленчуци. Надписът „Родна реколта“ привлича вниманието му. Протяга ръка, но нещо го разсейва. Чува лек шум, като шепот под плочките. Поглежда надолу...

VO: От него тръгва всичко. И всички по него се познаваме.

Камерата се спуска. Слизаме под земята. Корените преминават през пластовете на почвата. Изместват камъчета, впитат се едно в друго. Пулсират, растат, движат се.

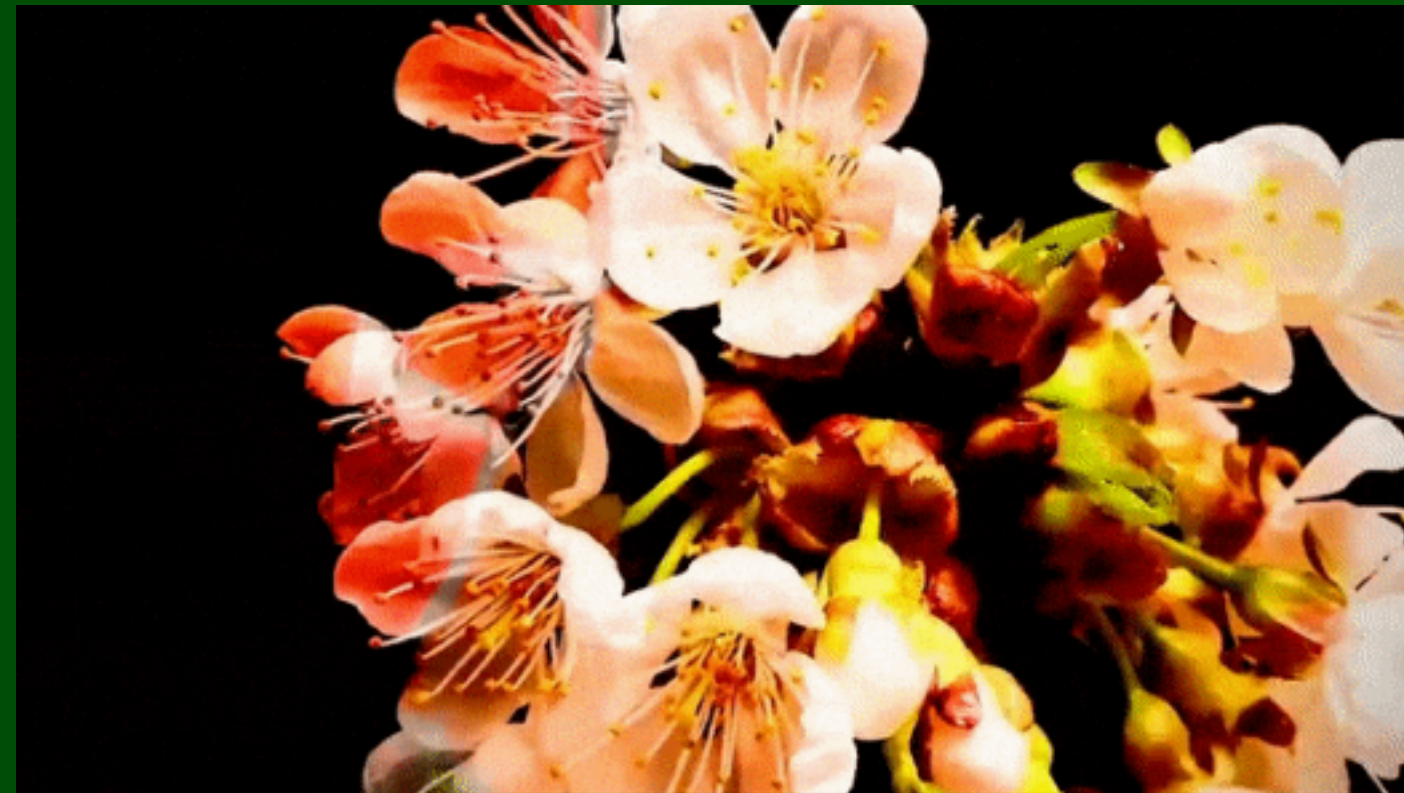
VO: Защото от една земя ни идват силите.

От почвата се подават нови корени. Свързват се. Увиват се като жилави нишки. Следваме ги - минават през ферма с марули.

VO: И към нея ни дърпа, където и да ходим.

Заедно с едно поникващо стръгче излизаме над земята. Поле.

Всички сме едно. И едно ни свързва.

Поредица от кадри в които показваме разцъфването на природата

Затова българското ни е толкова вкусно.

Фермер и неговото семейство берат с внимание - бавно, ритуално.